

1859 (Tid. Sp. 4198) vedtoges uden Forhandling Beslutningen om Regnskabet 1855—56. I Folketings-Udvalgets Betænkning hedder det:

„Udvalget har ikke følt sig overbevist om Rigtigheden af de foretagne Forandringer, men finder paa den anden Side ingen Betænelighed ved at tilraade Flertallet at vedtage Beslutningerne.“ Endvidere udtales Ønsket om, at man gennem et Fællesudvalg kan tilvejebringe Overensstemmelse med Hensyn til de Spørgsmaal, der vedrøre Revisionen.“ (Anhang B., Sp. 555).

1859 (Tid. Sp. 4560) vedtoges uden Debat Beslutningen angaaende Statsregnskabet for 1856—57; dog henviste Ordføreren til Betænkningen. I denne hedder det:

„Uagtet Udvalget ikke kan erkende det rigtige i de af Landstinget foretagne Forandringer i Folketingets Beslutninger med Hensyn til Statsregnskabet for 1856—57, skal man dog — fordi der ikke er Tale om at gøre noget Ansvar gældende, hvad enten man endelig vedtager Landstingets eller Folketingets Beslutninger, fordi det er i højeste Maade ønskeligt, at Regnskabet for 1856—57 faar sin endelige Detcharge, og endelig fordi Udvalget ikke paa nogen Maade kan antage, at den Omstændighed, at Tinget under de forhaandenværende Forhold gaar ind paa de foreliggende Beslutninger, paa nogen Maade kan faa Betydning for selve Revisionsarbejdets fremtidige Udførelse — indstille“ o. s. v. (Anhang B., Sp. 641).

1860 (Tid. Sp. 6559) vedtoges Indstillingen om Regnskabet for 1857—58. Ordføreren (S. Hage) bemærker, „at Udvalget stadig tror, at Folketinget har Ret i den Antagelse, at en Udgiftspost paa 500 Rdl. ikke er bevilget; men tror dog ikke, at der vil være Anledning til at lade Sagen gaa til et Fællesudvalg.“ Indenrigsministeren indrømmer, at Pengene ikke vare bevilgede, men afholdt af en Konto, paa hvilken der var Mindreudgift, og at de burde være søgt paa Tillægsbevilling.

1875 (Tid. Sp. 2875) toges Beslutning om Regnskabet 1872—73.

1875 (Tid. Sp. 2880) Beslutning om Regnskabet for 1873—74.

1883 (Tid. Sp. 2025) Beslutning om Regnskabet for 1881—82. Flertallet fastholdt Folketingets oprindelige Affattelse. Formanden (Berg): „Beslutning med Hensyn til denne Sag foreligger altsaa forfæstlig for de to Tings Vedkommende.“

Ænfte Behandling efter Indstilling fra et Fælles-Udvalg er ikke forekommen.

Som det vil erindres indtræder herefter den Periode, hvor Behandlingen af Revisions-Betænkningerne prægedes af den Modsætning, der gjorde sig gældende i Opfattelsen af den nødvendige Hjemmel for Opkrævningen af Skatter og Afholdelsen af Udgifter.

1889 (Landstings-Tid. Sp. 434—35) udtalte Landstingets Formand (Liebe):

„Sigeledes har jeg fra Folketingets Formand modtaget Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1884—85 i den Form, hvori det er vedtaget af Folketinget med Anmodning om, at det maa blive forelagt Landstinget. Denne Anmod-